

TIMOTHY FERRISS

TRIBUL MENTORILOR

SCURTE SFATURI DE VIAȚĂ
DE LA CEI MAI BUNI DIN LUME

Traducere din limba engleză de
Romică Lixandru

 ACT și Politon

2020

CUPRINS

Introducere 10

Samin Nosrat	25
Steven Pressfield	30
Susan Cain	36
Kyle Maynard	41
Terry Crews	47
Debbie Millman	53
Naval Ravikant	60
Matt Ridley	64
Bozoma Saint John	66
Tim Urban	70
Janna Levin	81
Ayaan Hirsi Ali	84
Graham Duncan	87
Mike Maples Jr.	96
Soman Chainani	103
Dita Von Teese	109
Jesse Williams	114
Dustin Moskovitz	117
Richa Chadha	120
Max Levchin	128
Neil Strauss	133
Veronica Belmont	138
Patton Oswalt	142
Lewis Cantley	146
Jerzy Gregorek	153

Aniela Gregorek	162
Amelia Boone	169
Sir Joel Edward McHale, Lord Of Winterfell	174
Ben Stiller	178
Anna Holmes	184
Andrew Ross Sorkin	188
Joseph Gordon-Levitt	190

Cum să spui nu: Wendy MacNaughton 195

Vitalik Buterin	198
Rabin Lord Jonathan Sacks	202
Julia Galef	208
Turia Pitt	213
Annie Duke	217
Jimmy Fallon	221
Esther Perel	225
Maria Șarapova	229
Adam Robinson	233
Josh Waitzkin	244
Ann Miura-Ko	248
Jason Fried	253
Arianna Huffington	263
Gary Vaynerchuk	267
Tim O'Reilly	271
Tom Peters	278

Bear Grylls	283
Brené Brown	286
Leo Babauta	291
Mike D	294
Esther Dyson	299
Kevin Kelly	302
Ashton Kutcher	307
Brandon Stanton	311
Jérôme Jarre	313
Fedor Holz	323
Eric Ripert	327
Sharon Salzberg	331
Franklin Leonard	336
Peter Guber	339
Greg Norman	342
Daniel Ek	345
Strauss Zelnick	348
Steve Jurvetson	353
Tony Hawk	358
Liv Boeree	361
Anníe Mist Þórisdóttir	367
Mark Bell	371
Ed Coan	375
Ray Dalio	384
Jacqueline Novogratz	387
Brian Koppelman	391
Stewart Brand	395
Sarah Elizabeth Lewis	400
Gabor Maté	404
Steve Case	410
Linda Rottenberg	414

Tommy Vietor	418
Larry King	422
Muna Abusulayman	427
Sam Harris	430
Maurice Ashley	433
Cum să spui nu:	
Danny Meyer	436
John Arnold	438
Mr. Money Mustache	442
David Lynch	445
Nick Szabo	448
Jon Call	452
Dara Torres	458
Dan Gable	460
Caroline Paul	463
Darren Aronofsky	466
Evan Williams	469
Bram Cohen	472
Chris Anderson	476
Neil Gaiman	479
Michael Gervais	482
Temple Grandin	486
Kelly Slater	489
Katrín Tanja Davíðsdóttir	492
Mathew Fraser	496
Adam Fisher	499
Aisha Tyler	503
Laura R. Walker	509
Terry Laughlin	512
Marc Benioff	518

Marie Forleo	525
Drew Houston	529
Scott Belsky	534
Tim McGraw	540
Muneeb Ali	544

Cum să spui nu: Neal Stephenson	547
--	------------

Craig Newmark	549
Steven Pinker	552
Gretchen Rubin	556
Whitney Cummings	559
Rick Rubin	566
Ryan Shea	573
Ben Silbermann	576
Vlad Zamfir	582
Zooko Wilcox	587
Stephanie McMahon	591
Peter Attia	597
Steve Aoki	603
Jim Loehr	611
Daniel Negreanu	617
Jocko Willink	621
Robert Rodriguez	626
Kristen Ulmer	632
Yuval Noah Harari	642

Câteva idei de final	651
-----------------------------	------------

Resurse recomandate	663
----------------------------	------------

Primele 25 de episoade ale podcastului <i>The Tim Ferriss Show</i>	665
Conversații extinse	669
Indexul mentorilor	671
Indexul întrebărilor	675
Creează-ți propriul index	685
Mulțumiri	689

„Finalurile nu trebuie să fie eșecuri, mai ales atunci când alegi să pui punct unui proiect sau să închizi o afacere... nici cele mai bune aranjamente nu durează o veșnicie. Și nici n-ar trebui.”

SAMIN NOSRAT

IG: @ciaosamin

FB: /samin.nosrat

saltfatacidheat.com

SAMIN NOSRAT este scriitoare, profesoară și chef. *The New York Times* a numit-o „sursă de referință pentru îmbinarea tehnicilor corecte cu cele mai bune ingrediente”, iar la emisiunea *All Things Considered* de la postul de radio NPR a fost numită „următoarea Julia Child”; a devenit chef profesionist din anul 2000, când a ajuns în bucătăria de la Chez Panisse. Este unul dintre cei cinci autori care scrie despre gastronomie pentru *The New York Times Magazine*. Locuiește, gătește, face surfing și grădinărește în Berkeley, California. Este autoarea cărții *Salt, Fat, Acid, Heat: Mastering the Elements of Good Cooking (Sare, grăsimi, acru, foc: cum să stăpânești elementele necesare unui bucătărie de calitate)*, bestseller *New York Times*.

Ce achiziție de 100 \$ sau mai puțin a avut cel mai mare impact pozitiv asupra vieții tale în ultimele șase luni (sau în trecutul apropiat)?

Suplimentul alimentar Host Defense MyCommunity al lui Paul Stamets pe bază de ciuperci este cel mai bun supliment pentru imunitate pe care l-am luat vreodată (și am luat o mulțime!). Indiferent cât de

mult călătoresc, cât de multe mâini strâng sau cât de epuizată mă simt, nu mă îmbolnăvesc atâta timp cât îl iau constant.

Cum a reușit un eșec, veritabil sau doar aparent, să-ți pregătească drumul spre succesul ulterior? Ai vreun „eșec personal preferat”?

Am avut foarte multe eșecuri spectaculoase dar, când privesc în urmă, văd că fiecare dintre ele m-a adus un pic mai aproape de ceea ce îmi doream să fac în realitate. Cu câțiva ani buni înainte să fiu pregătită să scriu singură o carte, am încurcat rău lucrurile în două rânduri, când s-a ivit ocazia să scriu o carte de bucate în colaborare cu alți oameni. Greșelile acestea m-au bântuit și eram sigură că nu voi mai avea niciodată ocazia să scriu vreuna. Dar am așteptat și am insistat și, după 17 ani, am scris cartea la care am visat dintotdeauna.

În 2002, am fost printre finaliștii unei burse Fulbright, dar nu am câștigat-o, și am crezut că nu voi mai ajunge niciodată să studiez metodele tradiționale de pregătire a mâncării din Italia. Dar am reușit să revin în Italia, unde am gătit și lucrat timp de un an și jumătate, iar acum, după 15 ani, lucrez la un documentar care mă va duce acolo pentru a studia metodele tradiționale de pregătire a mâncării!

Am lucrat și apoi am administrat un restaurant care a mers prost financiar pe toată durata existenței sale de cinci ani. A fost de-a dreptul chinător, mai ales pentru că îmi păsa de el de parcă ar fi fost al meu. După trei ani, am știut că șansele noastre de succes erau slabe și eram pregătită să plec, dar proprietarul, care îmi era și mentor, nu era pregătit să se dea bătut. Așa că am mai mers târâș-grăpiș încă doi ani după aceea și a fost foarte dificil. În unele momente a fost de-a dreptul insuportabil. Când lucrurile s-au încheiat definitiv, eram epuizată și deprimată și foarte, foarte nefericită. Așa eram cu toții. Dar lucrurile ar fi putut să fie și altfel.

Experiența aceea m-a învățat să preiau controlul asupra vieții mele profesionale și că finalurile nu trebuie să fie eșecuri, mai ales atunci când alegi să pui punct unui proiect sau să închezi o afacere. La scurt timp după închiderea restaurantului, am înființat un magazin alimentar ca un mic proiect secundar, care a ajuns să aibă un succes incredibil. Presa vorbea despre noi și aveam mai mulți clienți decât puteam servi. Aveam investitori care se agitau să intre în afacere. Dar eu nu-mi doream decât să scriu. Nu mai voiam să

administrez un magazin alimentar și, cum era asociat cu numele meu, nu voiam nici să îl vând. Așa că am ales să îl închid în termenii mei și m-am asigurat că toată lumea știe asta. A constituit un contrast pozitiv față de experiența dură a închiderii restaurantului. Acum am învățat să-mi imaginez finalul ideal al oricărui proiect înainte să-l încep: nici cele mai bune aranjamente nu durează o veșnicie. Și nici n-ar trebui.

La o scară mult, mult mai mică, cât am gătit, am stricat mai multe mâncăruri decât îmi amintesc. Dar partea minunată a gătitului este că procesul în sine este destul de rapid și că nu-ți lasă mult timp să te atașezi de rezultate. Așa că, indiferent dacă mâncarea pregătită este de toată jena sau iese excelent, a doua zi trebuie să o iei din nou de la zero. Nu ai ocazia să stai degeaba și să-ți plângi de milă (sau să te umfli în pene). Tot ce contează este să înveți din fiecare eșec și să încerci să nu-l repeți.

Care ar fi una dintre cele mai bune sau cele mai rentabile investiții pe care le-ai făcut vreodată?

Cu zece ani în urmă, când administram un restaurant, mi-am făcut timp să iau parte la un curs ținut la Graduate School of Journalism din cadrul Universității Berkeley din California, curs ținut de Michael Pollan. Pe atunci părea o nebunie să lipsesc trei ore de la restaurant o dată pe săptămână și să stau într-o sală de curs, să mă întorc acasă după o zi în care lucrasem câte 15 ore și să citesc cărțile și articolele din programa cursului. Dar o voce mică dinlăuntrul meu îmi spunea că trebuie să găsesc o cale să fac asta și mă bucur foarte mult că am făcut-o. Cursul acela mi-a schimbat viața – m-a introdus într-o comunitate extraordinară de scriitori, jurnaliști și documentariști care m-au inspirat și sprijinit de-a lungul acestui drum nebunesc. Am ajuns să-l cunosc pe Michael care m-a încurajat să scriu. Tot el m-a angajat să-l învăț să gătească și, pe parcursul acelor lecții, m-a încurajat să-mi oficializez filozofia unică în materie de gătit într-un curs propriu-zis, să ies în lume, să-i învăț și pe alții și să o transform într-o carte. Aceasta a devenit *Salt, Fat, Acid, Heat* care este acum bestseller *New York Times* și este pe cale să devină o serie documentară. O adevărată nebunie.

Un exemplu de obicei neobișnuit sau de lucru absurd care îți place?

Brânza americană. Nu mănânc prea des, dar felul în care se topește pe burger mi se pare absolut irezistibil.

Ce convingere, comportament sau obișnuință nouă ți-a îmbunătățit cel mai mult viața în ultimii cinci ani?

Trebuie să fiu *prezentă* în cea mai mare parte a timpului, fie ca să pot să gândesc și să scriu limpede, fie ca să predau și să discut despre gătit. Ambele părți ale jobului meu îmi solicită o cantitate extraordinară de energie.

În ultimii cinci ani am început să fiu mult mai atentă la diferitele modalități în care trebuie să am grijă de mine însămi. Și primul lucru de pe lista aceasta este somnul. Am nevoie de opt sau nouă ore de somn pentru a funcționa corespunzător și am început să-mi apăr fără milă timpul alocat somnului. Îmi petrec mult mai multe nopți liniștite acasă și atunci când ies în oraș să iau cina, insist să fac o rezervare cât mai devreme sau termin repede. Se știe deja că plec la culcare în timp ce oaspeții mei continuă să petreacă. Ei sunt fericiți, eu sunt fericită, totul este în regulă. Obsesia pentru somn mi-a îmbunătățit viața incredibil de mult.

Ce sfat i-ai da unui student inteligent și motivat care este pe cale să intre „în lumea reală”?

Atunci când nu știi ce să faci, lasă bunătatea și compasiunea să te ghideze. Și nu-ți fie teamă să greșești.

Care sunt lucrurile pe care ai învățat să le refuzi mai ușor în ultimii cinci ani?

Sinceră să fiu, încă fac eforturi pentru a învăța să refuz. Dar pot să spun că, cu cât văd mai limpede care îmi sunt obiectivele, cu atât îmi este mai ușor să refuz. Am un carnețel în care mi-am notat tot felul de obiective, și mari, și mici, pe parcursul ultimilor 10 ani. Atunci când îmi fac timp să formulez ce vreau să realizez, îmi este simplu să mă uit pe listă și să văd dacă acceptarea unei oportunități mă va aduce mai aproape sau mă va îndepărta de realizarea obiectivului respectiv. Încep să accept lucruri la întâmplare doar atunci când

sunt confuză în privința direcției în care merg. Și m-am ars de prea multe ori din cauza unor decizii motivate de FOMO* sau de orgoliu, ca să știu că voi regreta mereu că am ales să fac ceva mânată de un motiv greșit.

Ce faci când te simți copleșită sau când simți că nu te poți concentra?

Încerc să ies din minte și să revin în corp. În zilele dedicate scrisului, asta înseamnă de obicei că mă ridic și fac o plimbare prin centrul Oaklandului. Uneori mă dau bătută cu totul și mă duc să înot. Alteori, iau hotărârea să merg prin piață și să privesc, să ating, să miros și să gust produsele, lăsându-mi simțurile să mă călăuzească când hotărâsc ce voi pregăti pentru masa de seară.

Când gătesc sau fac vreun alt tip de muncă fizică și mă simt copleșită, de obicei se întâmplă fiindcă nu am grijă de mine, așa că iau o pauză. Îmi pregătesc o gustare sau o ceașcă de ceai. Sau beau un pahar cu apă și stau jos undeva afară, câteva minute. Lucrurile acestea reușesc de obicei să mă calmeze și să-mi limpezească mintea.

Dar o baie în ocean este lucrul care mă ajută de fiecare dată. Are efectul acesta din copilărie. Am iubit mereu oceanul și acum, ori de câte ori pot, mă duc la plajă să înot, să fac surf sau doar să plutesc. Nimic nu mă revigorează ca oceanul.

* Fear of missing out – teama de a nu rata ceva. (n.tr.)

„Boala timpurilor noastre este că trăim la suprafață. Suntem ca râul Platte, avem un kilometru lățime și trei centimetri adâncime.”

STEVEN PRESSFIELD

TW: @spressfield
stevenpressfield.com

STEVEN PRESSFIELD a reușit să aibă succes ca scriitor în cinci domenii diferite: advertising, scenariu de film, ficțiune, nonficțiune și self-help. A scris atât bestsellerurile *The Legend of Bagger Vance* (*Legenda cerșetorului Vance*), *Gates of Fire* (*Porțile de foc*)*, *The Afghan Campaign* (*Compania afgană*) și *The Lion's Gate* (*Poarta Leului*), cât și clasicele *The War of Art* (*Războiul artei*), *Turning Pro* (*Cum să devii pro*) și *Do the Work* (*Fă treaba*) despre creativitate. Rubrica sa din fiecare miercuri de pe stevenpressfield.com este una dintre cele mai populare serii despre scrierea creativă de pe web.

Un exemplu de obicei neobișnuit sau de lucru absurd care îți place?

S-ar putea să pară ceva nebunesc, dar am anumite locuri în care mă duc, singur de obicei, și care îmi amintesc de perioade anterioare din viața mea. Timpul este o chestie ciudată. Uneori, poți să apreciezi mai mult un moment anterior în prezent decât l-ai apreciat atunci când se întâmpla. Locurile în care merg sunt mereu altele și, de obicei, sunt prozaice, ridicol de prozaice. O benzinărie. O bancă

* Carte apărută cu acest titlu la Editura All, București, 2016. (n.red.)

de pe stradă. Uneori, iau avionul până în celălalt capăt al țării doar ca să ajung într-unul din aceste locuri. Alteori, găsesc unul când sunt în vacanță sau într-o călătorie de afaceri în care mă însoțește familia sau alți oameni. Este posibil să nici nu le spun. Sau poate o fac. Uneori, iau pe cineva cu mine, deși, de obicei, nu funcționează (cum ar putea să funcționeze?).

Ce sfat i-ai da unui student inteligent și motivat care este pe cale să intre „în lumea reală”? Ce sfat ar trebui să ignore?

Probabil că sunt cât se poate de demodat, dar sfatul meu ar fi să capete experiență în lumea reală. Fii cowboy. Condu un camion. Înrolează-te la Pușcașii Marini. Renunță la mentalitatea extrem de competitivă de tip „eficientizează-ți viața”*. Eu am 74 de ani. Crede-mă, ai tot timpul din lume. Ai zece vieți în față. Nu-ți face griji că prietenii te vor „învinge” sau că vor „ajunge undeva” înaintea ta. Intră în lumea reală și plină de mizerie și apucă-te să faci greșeli. De ce îți spun asta? Pentru că scopul este să creezi o legătură cu sinele tău, cu sufletul tău. Dificultățile. Toată lumea își irosește viața încercând să le evite. Și eu la fel. Dar cele mai bune lucruri care mi s-au întâmplat s-au produs în perioadele în care dezastrul ajunsese la apogeu și nu aveam nimic și pe nimeni care să mă ajute. Cine ești tu cu adevărat? Ce vrei tu *cu adevărat*? Ieși în lume, lovește-te de eșec și descoperă.

Care este cartea sau cărțile pe care le-ai dăruit cel mai des și de ce? Sau care ar fi acele 1-3 cărți care ți-au influențat viața?

Cartea care m-a influențat cel mai mult este probabil ultima carte din lume pe care ar vrea cineva s-o citească: *Războiul peloponeziac* de Tucidide. Este densă, dificilă, lungă și plină de sânge și mațe scoase. Chiar Tucidide spune la început că n-a fost scrisă să fie lejeră sau distractivă. Este încărcată de adevăruri dure și eterne și povestea pe care o spune ar trebui să fie o lectură obligatorie pentru toți cetățenii unei democrații.

Tucidide a fost un general atenian care a fost învins și dezonorat într-o bătălie la începuturile conflagrației de 27 de ani care avea să se numească Războiul Peloponesiac. A hotărât să se retragă de pe câmpul de bătălie și să se dedice consemnării, cât mai detaliate

* *Life hack*, în original. (n.red.)

cu puțință, a acestui conflict, despre care era sigur că avea să se dovedească cel mai mare și mai semnificativ război purtat până atunci. Și asta a și făcut.

Ai auzit de discursul funerar al lui Pericle? Tucidide a fost acolo. El l-a transcris.

A fost prezent și când au avut loc dezbaterile în adunarea ateniană cu privire la tratamentul insulei Melos, celebrul dialog melian. Chiar dacă nu se afla acolo atunci când flota ateniană a fost învinsă la Siracusa sau când Alcibiade a trădat Atena, cunoștea oameni care au fost martori și a făcut imposibilul ca să consemneze ce i-au spus. La fel ca toți contemporanii săi greci, Tucidide nu era îngrădit de teologia creștină, de dogmele marxiste, de psihologia freudiană sau de vreun alt „ism” care încearcă să ne convingă că omul este bun în esență sau poate perfectibil. După părerea mea, el vedea lucrurile așa cum erau. Este o perspectivă întunecată, dar enorm de înviorătoare și influentă pentru că este adevărată. Pe insula Corcyra (Corfu), o mare putere navală în epocă, o facțiune din rândurile cetățenilor și-au asediat vecinii și concetățenii corcyreni refugiați într-un templu. Le-au masacrat copiii în fața ochilor și, atunci când aceștia s-au predat, încrezându-se în promisiunile de iertare și în jurămintele făcute înaintea zeilor, asediatorii i-au masacrat și pe ei. Nu era un război în care luptau o națiune contra alteia, aici luptau frate contra frate, într-unul dintre cele mai civilizate orașe de pe fața pământului. Citindu-l pe Tucidide putem vedea lumea noastră în microcosmos. Este o analiză a felului în care democrațiile se distrug singure atunci când se dezintegrează în facțiuni care se războiesc: Cei Puțini contra Celor Mulți. În greacă, *Hoi polloi* înseamnă „cei mulți.” *Oligoi* înseamnă „cei puțini”.

Nu vă pot recomanda Tucidide dacă vreți să vă amuzați, dar, dacă vreți să cunoașteți un intelect impozant care scrie despre cele mai profunde lucruri imaginabile, puteți să încercați.

Ce achiziție de 100 \$ sau mai puțin a avut cel mai mare impact pozitiv asupra vieții tale în ultimele șase luni (sau în trecutul apropiat)?

Asta a costat mult mai mult de o sută de dolari, dar am cumpărat o mașină electrică, o Kia Soul, și panouri solare pentru plafon. Faptul că mă deplasez utilizând energie solară îmi dă o satisfacție enormă, crede-mă.

Cum a reușit un eșec, veritabil sau doar aparent, să-ți pregătească drumul spre succesul ulterior? Ai vreun „eșec personal preferat”?

Am scris de curând o carte intitulată *The Knowledge (Cunoașterea)* despre eșecul meu preferat și ghici ce s-a întâmplat? Și ea s-a dovedit un eșec. Ca să fiu sincer, atunci când cel de al treilea roman al meu (care nu a fost publicat niciodată, la fel ca primele două) s-a prăbușit în mod umilitor, conduceam un taxi prin New York. În anul acela se împlineau cam 15 ani de când încercam să public ceva. Am hotărât să mă dau bătut și să mă mut la Hollywood, să văd dacă n-aș putea găsi de lucru scriind scenariii. Să nu mă întreb ce filme am scris. Nu-ți voi spune niciodată. Și dacă afli prin alte mijloace, nu te uita la ele. TE AVERTIZEZ! Dar faptul că am lucrat „în domeniu” m-a transformat într-un profesionist și a pregătit terenul pentru succesele care au venit într-un final.

Dacă ai putea să amplasezi un panou publicitar uriaș oriunde și ai putea să scrii orice pe el, ce ai scrie și de ce?

Nu aș folosi niciun panou și le-aș da jos și pe cele pe care le-ar pune ceilalți.

Care ar fi una dintre cele mai bune sau cele mai rentabile investiții pe care le-ai făcut vreodată?

Nu am investit niciodată la bursă și nu mi-am asumat niciodată riscul de a paria pe altceva în afară de mine. Am hotărât cu multă vreme în urmă că voi paria doar pe mine. Că voi risca doi ani cu o carte care probabil va cădea direct în cap. Nu mă deranjează. Am încercat. Nu a mers. Eu cred că trebuie să-ți investești în inimă. Eu numai asta fac. Sunt un slujitor al Muzei. Mi-am pariat toți banii pe ea.

Ce convingere, comportament sau obișnuință nouă ți-a îmbunătățit cel mai mult viața în ultimii cinci ani?

Am fost mereu pasionat de sala de sport și sunt foarte matinal. Dar cu câțiva ani în urmă am fost invitat să mă antrenez cu T.R. Goodman într-un loc numit Pro Camp. Da, există un „sistem” dar, în esență, ceea ce facem este să tragem din greu (însă e o chestie de *grup*, indubitabil, căci ne antrenăm împreună câte trei sau patru). Nu-mi place deloc, dar este excelent. Când plecăm, după antrenament, T.R. spune: „Niciunul dintre lucrurile cu care vă veți confrunta astăzi nu va fi mai dificil decât ceea ce ați făcut aici.”

Care sunt lucrurile pe care ai învățat să le refuzi mai ușor (distracții, invitații etc.)? Ce realizări și/sau abordări te-au ajutat, în ultimii cinci ani?

Acum câțiva ani am avut ocazia să vizitez o firmă de securitate, unul dintre locurile acelea care păzesc vedetele și le protejează viața privată – cu alte cuvinte, o afacere al cărei unic rol este să spună nu. Persoana care mă luase în primire mi-a spus că firma verifică toate scrisorile care sosesc, toate solicitările, e-mailurile etc. și hotărăște care ajung până la client. „Cât de multe trec mai departe?” l-am întrebat. „Practic, niciuna”, mi-a răspuns. M-am hotărât să îmi verific corespondența întocmai cum făcea firma respectivă. Dacă aș fi fost un expert în securitate care avea sarcina să mă protejeze de solicitările false, de cele sociopate sau de cele tâmpite, care ar fi cele pe care le-aș arunca la coș? Asta m-a ajutat foarte mult.

Ce faci când te simți copleșit sau când nu te poți concentra?

La sala de sport am un prieten care l-a cunoscut pe Jack LaLanne (caută-l pe Google dacă nu știi cine e). Jack spunea că este în regulă să lipsești o zi de la antrenamente. Dar în ziua aceea nu ai voie să mănânci. Acesta este un alt mod de a spune că nu ai voie să-ți pierzi concentrarea. Ia o vacanță. Adună-te. Dar înțelege că singurul motiv pentru care te găsești pe această planetă este să-ți urmezi steaua și să faci ce-ți spune Muza. Este uimitor cum efortul depus într-o zi te va face să te simți din nou în largul tău.

Ce recomandări proaste auzi în meseria ta sau în domeniul tău de competență?

O întrebare foarte, foarte bună. În lumea scrisului, toți vor să reușească *imediat*, fără chin și fără efort. Serios? Sau le place să scrie cărți despre cum să scrii cărți, în loc să scrie cu adevărat... o carte care ar putea să aibă un subiect. Găsești sfaturi proaste la tot pasul. Câștigă-ți un public. Stabilește o platformă. Învață cum să păcălești sistemul. Cu alte cuvinte, fă toate chestiile superficiale, dar să nu te atingi deloc de munca adevărată de care ai nevoie pentru a produce efectiv ceva de valoare. Boala timpurilor noastre este că trăim la suprafață. Suntem ca râul Platte, avem un kilometru lățime și trei centimetri adâncime. Eu spun mereu: „Dacă vrei să devii miliardar, inventează ceva care să le permită oamenilor să se lase pradă propriei Rezistențe.” Cineva *chiar* a inventat asta. Vorbim despre internet. Despre rețelele de socializare. Acel tărâm de basm în care putem sări de la o distracție superficială și prostească la alta, rămânând mereu superficiali, fără să ne îndepărtăm niciodată mai mult de 2-3 centimetri de suprafața lucrurilor. Munca și satisfacția autentică provin din opusul lucrurilor pe care ni le oferă web-ul. Ele apar atunci când pătrunzi în *adâncurile* unui lucru – cartea pe care o scrii, albumul, filmul – și rămâi acolo multă, multă vreme.